

HISTÒRIES COLOMENQUES

Recuperant l'alcalde Boada

Chema Corral

Historiador

Recentment, l'historiador andreuenc Pau Vinyes i Roig ha presentat una biografia de Celestí Boada, al Museu Torre Ballodovina. La historiografia, les institucions i la societat civil han estat injustos amb el record de l'alcalde d'ERC que va pilotar Gramenet de Besòs d'octubre de 1936 fins al maig de 1938, i que va ser afusellat per la dicta-

dura franquista el 18 d'octubre de 1939, amb 37 anys. Un exemple d'aquest oblit és que la primera recerca sobre Boada surt 84 anys després del seu assassinat.

Celestí Boada. Alcalde republicà de Gramenet de Besòs, afusellat pel franquisme és una història de Santa Coloma i una història d'ERC que tenen com a fil conductor la figura de Celestí Boada. Pau Vinyes

ens aporta innovació historiogràfica, recuperació de memòria històrica i dignificació d'un dirigent clau d'aquells temps, que no només va ser alcalde, va ser, també, membre de la Unió de Rabassaires (UR); represaliat per participar als fets d'octubre de 1934 i membre del Comitè Revolucionari, constituït el 19 de juliol de 1936. Una trajectòria al servei de les classes populars, del republicanisme i del catalanisme. Una trajectòria que el portaria al patíbul.

Celestí Boada era un home amb profundes conviccions, de consens i amb capacitat moderadora. Virtuts imprescindibles, en aquells temps

convulsos de guerra i de violència política, per amagar el rector de l'església major o per evitar morts. Virtuts que el portarien a l'alcaldia, tot sent el pal de paller en un poble governat, amb equilibri i pragmatisme, des de l'hegemonia compartida d'ERC i la CNT.

Dos blocs de problemes preocupaven prioritàriament l'alcalde: la situació dels pagesos i les condicions de vida dels habitants del poble. Va aconseguir que cap terra propietat de pagesos o que tenia arrendataris fos col·lectivitzada, neutralitzant, juntament amb la UR, ERC, PSUC i UGT, possibles col·lectivitzacions forçades per la CNT-

FAI. Va treballar a fons per assegurar els proveïments d'aliments, perquè sense menjar no hi havia condicions de vida acceptables.

Hem d'agrair a Pau Vinyes aquesta biografia de Celestí Boada, que ressitua la seva figura en la historiografia local. Però també hem de demanar una dignificació de la seva memòria en l'espai públic.

Estaria bé que la ciutadania pogués gaudir de la magnífica obra escultòrica dels artistes colomencs, Jordi Dalmau i Lídia Górriz, actualment ubicada en el límit amb Badalona, en un lloc centric de la ciutat. ♦